

BOGOWOJNY (1) *ai*

N sg m bogow(o)jny.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wojujący, walczący z bogami:

*Wyrażenie: «obrym bogowojny»: Wdzięczniś śpiewał niż on Cyklops/ obrym bogowoyny.
KlonŻal B3.*

ZZie